V. évfolyam 1912. február hó 17. 4. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre — — — — — 10 K.
Fél évre — — — — — 5 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

MÚZEUM KÖNYVTÁRA

Ujra a Jánosházai Hitelszövetkezet.

Szilárd alapon áll most már a Jánosházai Hitelszövetkezet, irta a mult számban dr. Marton Adolf ur.

Igaza van.

Miden kellék megvan, hogy haladva a kijelölt uton, erősödjék s a nemes célt, mi miatt alakult megvalósitsa.

Megvan a szilárd alap. Hisz 2500 szövetkezet füzi egymást össze vaskapocsként, hogy minden vésznek, viharnak, mely a pénzpiacon dul, ellentálljon. Mig más pénzintézetek nagyon is reagálnak a kamatláb hullámzására, addig a hitelszövetkezetek, hol nem az a fő cél — minél többet nyerjen már megtakaritott pénzén — még kockázat árán is — sohasem tévesztik a nemes célt — a népet segiteni.

A mult évben is minden intézet emelte a kamatlábot, a szövetkezet maradt a $6^1/_2$ és $7^0/_0$ mellett. Tagjait kényszeriti folyton a törlesztésre, azon van, hogy az adós mielőbb szabaduljon adósságától s a kamat ne egye meg keserves keresményét.

S ami a fő, a tagok megtanulnak a pénzzel is bánni. Bármelyik tag betekinthet a könyvekbe. Megtudhatja, láthatja, hogyan, mi módon kezelik pénzét. Meggyőződhetik, hogy nincs mit félnie s viszont bátran fordulhat oda a becsületes, szorgalmas ember — a szövetkezet mindig a hóna alá nyul — hogy felemelje, rajta segitsen s előbbre vigye. Szorgalomra, becsületességre, takarékosságra kényszeriti, neveli tagjait.

Szép és nemes cél. Talán ép e miatt kellett eleinte annyit küzdenie. Mert hisz a nép, az az istenadta nép oly soká akarja megismerni, mi válik javára. Inkább hisz mézes-mázos szónak, mint a tettnek

Nem szemrehányáskép mondom, de itt Jánosházán is az iparosok zöme — fumigálja — lenézi a szövetkezetet. Miért? Mert javát akarja? Vagy talán előitéletből?

Csupa előitéletből fizet azután $8^0/_0$ kamatot és kezelési dijat, hogy megmutassa: juszt sem szorulok rátok. Furcsa büszkeség mondhatom. Ja, de hát ilyen a magyar, még a maga kárán sem tanul.

Vagy talán oly kedvező anyagi körülmények közt van, hogy egyáltalán nem szorul vállalatainál kölcsönre? Bár igy volna.

A szövetkezet végzi szép csendesen munkáját. Halad előre. Kell, hogy haladjon, mert elvégre a becsületes munka mindig megtermi a maga gyümölcsét.

Csak az igazgatóság soha szem elől ne tévessze a szövetkezet igazi célját, a nép anyagi és erkölcsi jólétének emelését.

Legyen továbbra is pártatlan, bele ne vigyen oda soha politikát, családi és magánérdeket, hanem legyen az irányelv mindig: a közérdek és becsületesség.

Én sem mondhatok mást:

Csak igy tovább!

(*P.*)

A csecsemők ápolása és táplálása.

Irta: Dr. Marton Adolf.

»Oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene bocsájtani« mondotta már 100 év előtt Széchenyi István gróf.

E nagy mondást ismételhetjük ma is dacára a haladás és fejlődésnek.

Ha az okát keressük, ugy megtaláljuk a nagy gyermekhalandóságban.

Magyarország — sajnos — a statisztika szerint az ötödik helyet foglalja el Európában.

Köteteket irtak már össze a csecsemők ápolásáról és táplálásáról, mindhiába.

Nem akarja a nép belátni, hogy azon üdvös tanácsok betartása mellett előbb felnevelheti gyermekét s az emberek száma szaporodna.

E szó: ember, mily fogalom!!!

Hány tudós iparkodott már az ember fogalmát definiálni! Az emberről mint felsőbbrendü lényről mennyit összeirtak már a tudósok.

Az ember, aki a természetben minden felett uralkodni vágyik, mint csecsemő, a leggyarlóbb teremtmény.

Bármely állat, mihelyt megszületett, ösztönszerüleg táplálék után megy. A csecsemő magára hagyatva elpusztul.

Mily gondos ápolást, mily rendszeres táplálást igényel!!!

Mennyi fáradtságba, mennyi küzdelembe kerül, hány átvirrasztott éjszakába egy gyermek felnevelése.

Igy lesz az ember, ez a felsőbbrendü lény!!

A kultura terjedésével, talán a nép is tanusit érzéket a tudomány iránt és a nagy Széchenyinek mondása elveszti értékét.

E három kellékre legyen minden szülő tekintettel a csecsemők nevelésénél:

Pontosság, rend és tisztaság.

Ha a csecsemőt pontosan fürösztik pl. minden reggel 8 órakor, akkor ezt az időt be kell tartani. A kis baba már várja abban az időben, ha elmulasztják — nyugtalan.

Pontosan kapja a táplálékot ?, esetleg 3 óránkint, igy szoktatják rendhez, akkor nem sir. Ha éhes, fájdalma van, ha tisztátlan, — sirással adja tudomására az anyának.

E sirásról kell az anyának tudni, hogy mikor, mi hiányzik a kis babának. Ezt a sirást nem értik az anyák. Itt a bökkenő!

Általános már a szokás, — ha a baba sir — hát éhes.

»Meg kell etetni« mondja a szomszéd avagy a komámasszony. Ha mégis sir, meg kell kenegetni, mondja a tudós asszony.

Nem gondol senki arra, nem-e azért sir, mert fájdalma van? Nem-e azért, mert nem tiszta! »Főzzön egy kis mákot a tejbe« mondja egy [illegible]

Igy teszik tönkre a gyomor tulterhelésével a gyomrot, a beleket, a helyett, hogy bevárnák azt az időt, amely alatt a már bevett táplálékot megemésztette volna. Igy teszik tönkre az idegrendszerét s most megtaláljuk az okát annak is, hogy miért pusztul el a legtöbb csecsemő bélhurutban.

Az orvosok előirják, hogy a kis csecsemő sulya legalább 2 dekával gyarapodjék, naponta, egy héten 14 dekával. Megjegyzendő, ez a minimum. Ha ennél kevesebbel gyarapszik, akkor hiányos a táplálkozás.

Ki gondol falu helyen pláne, erre?!! Méregettek is engem — jegyzi meg erre valaki — mégis itt vagyok.

Mily fontos kellék a gyakori fürdőzéssel

Községeink és a közegészség.

I.

A mult évek valamelyikén, talán két év előtt az utam Nemeskereszturon vitt keresztül. Ámde láttam, hogy a Jánosháza felől menő kocsim nem megy a régebben használatos — Nemeskereszturt kikerülő — uton Szegvár felé, hanem keresztül megy a községen. Kérdeztem, miért? Kocsisom azt felelte, hogy a Nemeskereszturt kikerülő ut dülőut és büntetés terhe alatt elzárták, mert sok kárt tettek a mezőben különösen a marhákkal.

Köztudomásu dolog, hogy a jánosházai piaci és vásári napokon 4—5 község vásáros népét a nemeskereszuri ut vezeti le.

Mikor a kocsim az állomásnál bekanyarodott és a lovak bokáig dagasztották a nemeskereszturi felső faluvég hatalmas homokját: önkénytelen eszembe jutott az a néni, aki pogány hideg, szeles, esős időben három vastag, vastagabb és legvastagabb kendővel és egy legeslegvastagabb nagykendővel batyulálja be a fejét, de cipőjét levetette, hogy el ne sározza és mezitláb iparkodik a patikába — keheporért magának.

Szakasztott így csinált Nemeskereszturi község magával utjai révén. A védekezésnek ugyanis az a legszerencsétlenebb módja, ahogy azt Nemeskeresztur az utjával tette.

És a község oly szerencsésen kiváltságos helyzetben van, hogy a községre nézve teljesen közömbös, sőt a község belközlekedését akadályozó közlekedést a községen kivül vezetheti le: van neki egy olyan utja, amely a községtől elháritja a községre nézve alkalmatlan nagy forgalmat.

És nem tudja, vagy nem akarja tudni, vagy nem jött rá ez a község, hogy abban a levezető utban neki mily kincse van: sőt elzárja, ahelyett, hogy meg nagyobb levezetésre is alkalmassá tenné és a községen keresztül futó utat a saját forgalmuknak tartanák fenn!

Mert mi történt? Az, hogy a levezető uton a szegvári koma, meg a hosztóti sógor vásárra hajtott tehene beleharapott a utszélre nyuló vetésbe. S ezért aztán a község saját magát büntette meg szászszorosan. Ahelyett hogy kiki jó szélesre árkolta volna a maga földje végén az utat: közakarattal a község szük utcájára zuditották a hetivásározó szekereket, a ficánkoló barmokat, a beteget szállitó kocsikat s ezzel egyszerre ingó lábakra helyezték a közbiztonságot, köztisztaságot, közegészséget. Megajándékozták a községet porral, lármával, zörgéssel, ahelyett, hogy iskolára, gyermekre, saját magukra tekintenének és még nagyobb csöndet, tisztább pormentesebb levegőt biztositanának annak a nyomorult magyar tüdőnek, amelyből nem egyet visz a föld alá évenként Nemeskereszturon is a — heptika.

II.

Nemeskeresztur esete csak egy eset, van abból több is országszerte hol egy, hol más alakban. Sőt talán sorra vehetnénk a községeket és akadna mindenütt egy-egy rátóti lajtorja.

A seprés és szellőztetés sohasem árt.

Nemeskeresztur esete eszembe juttatja a mosonmegyei Levél községet. Aki ezen keresztül megy, virágos kertet lát az egész faluból. Nincs az egész utcán egy szál szemét sehol. A legnagyobb tisztaság mindenütt. De persze ez a község még jórészt német és mi keleti népfaj vagyunk. Szomszédos a kinaival, azzal a különbséggel, hogy a kinai az elhullott állatokat a szántóföldjére viszi, bárhol találja s ott hantolja el, mi pedig vagy a szomszédba csapjuk át a keritésen, vagy az utcára dobjuk az árokba, vagy legjobb esetben a faluvégen az ut mellett levő bozótba vágjuk bele, ha ugyan nem az árokba dobjuk.

Micsoda küzdelem volt nem is oly régen a dögtemetők felállitása!

A kinai ugyanis tudja, hogy az állati tetem kitünő trágya, mi pedig csak annyit tudunk, hogy az — dög s annak ott a helye, ahol a — részegdögöké, az árokban.

De hol is vagyunk? Igen, Levélen!

Ez a község kihasitott a kertek alján egy-egy rendes, kitünő karban tartott utat, azt használják a gazdasági közlekedés lebonyolitására.

Ezuttal még nem szólok arról, hogy a házak belülről is tisztán, az udvarok szépek, csinosak s hogy a falusi gazdaság vezéreleme, a trágya, nem teriti be az udvart és nem büdösiti tele az egész környéket, hanem megjegyzem, hogy az egész községen a rend és tisztaság vonul végig s a legszebb épületek a középületek: az iskola, községháza.

De nincs is hamarjában több ilyen községe Magyarországnak!

Bár ilyen levelet ne csak Levélről lehetne irni!

Ulas.

---

a test tisztántartása, erről felesleges beszélni, pláne a csecsemőnél.

Ha igaz, hogy a szappan és vizfogyasztás a kultura fokát mutatja, akkor sok helyen a kultura kevés fokot mutat s ennek is a kis baba issza meg a levét. Azon három kellék betartásával a csecsemő szépen fejlődik, nyugodtan alszik, nem zavarja az anyát munkájában, könnyen elvégezheti a dolgát a házban s házon kivül, nem zavarja az éjszakáit s szépen felnevelheti gyermekét.

Spartában a csecsemőt ledobták a Taygetos hegyéről, ha nem találták elég erősnek, elég fejlettnek az életküzdelmeinek az elviselésére.

Ez barbárság volt.

Gondos ápolás és táplálás mellett a leggyöngébb szervezetü csecsemőből is lehet erőteljes embert nevelni.

Venio ad fortissimum . . .

A csecsemők táplálása a legfontosabb ezek után.

(Vége köv.)

Pontos Jánosházaiak. Tanitó: Miért jöttél késön az iskolába?

Nebuló: Késön főzte meg a nyanya az ebédet.

Tanitó: No és ebédeltél?

Nebuló: Nem, mert az ebéd még most is fől.

Uj betegség. Jelenti a gyermek a tanitónak, hogy tegnap délután nem volt iskolában.

Tanitó: És miért nem voltál iskolában?

Nebuló: Tanitó ur kérem, tüdőgyuladásban voltam. (Nem tudom, melyik doktor ur konstatálta.)

Heti krónika.

Az öreg Benyó nyugdijba megy. Benyó István, aki — Pista bácsi — néven széles körben ismeretes, a régi patriarchalis idők alakja, 43 éve szolgálta Jánosházát, mint községi jegyző. December óta betegeskedik s erre való tekintettel Takáts Márton, a czelldömölki járás főszolgabirója 3 hónapra szabadságolta. Megbizható helyről nyert információk alapján április hónapban az öreg beadja nyugdijaztatása iránt a kérvényét. A jelöltek már is mozgolódnak. Egyenlőre Benyó Ferenc körjegyző és Egressy Ferenc jánosházai segédjegyző neveit emlegetik, mind egyiknek van pártja is. A választás érdekes lesz, mert nem lesz egyhangu, majd megtudjuk, kinek a neve kerül ki győztesként az urnából.

Képviselőtestületi gyülés. Szombaton, február 17-én d. u. 2 órakor tartja ez évben a képviselőtestület az első közgyülését, különösen sürgős ügyek elintézése végett.

A Kath. Kör közgyülése. A jánosházai kath. Olvasókör a mult vasárnap tartotta évi tisztujitó gyülését. Megválasztattak: Egyházi elnök: Kristóf István, világi elnök: Váczi Károly, alelnök: Perendi József, pénztárnok: Perendi Sándor, ügyész: Németh András tanitó, könyvtárnok: Lendvay és Zugovics, jegyző: Horváth Ignác, háznagy: Horváth György. — Március 15 ikét hazafias költemények szavalásával megünneplik, mint minden évben. — Husvét hétfőn a házalap javára mükedvelői szinielőadást rendeznek.

Halálozás. Nemsen Lajos, pusztarádóczi földbirtokos február 11-én meghalt. Az elhunytban M. Kossa Sándor jánosházai gyógyszerész apósát gyászolja.

Biróválasztás Kemenespálfán. Folyó hó 8-án zajos választás volt Pálfán. Ellenfelek alltak egymással szemben és igy a szavazók is két pártra szakadtak. A választás vezetésével Nagy Istvánt bizták meg s mivel neki is volt jelöltje, támadták, sőt becsületében meg is sértették. A csendőri kirendelésnek volt köszönhető, hogy tettlegességgé nem fajult a dolog. Tekintettel arra, hogy a biróválasztás megismétlődött, izgatott volt a hangulat. A két ellenfél közül egy harmadikat — Rosta Sámuelt választották meg. Mindjárt a főbiró intézkedett, hogy a biróí tábla házára ki is függesztessék. Azonban nem sokáig függött ott, mert éjjel házáról ismeretlen tettesek ellopták s a csendőrség nem tudta kézrekeriteni a tolvajokat.

Nagy élőképek. Garáminé összetoborozza a község fiatalságát és a Kaszinó termében vasárnap jól sikerült élőképeket mutatott be a bibliából, a családi életből, a nemzet történetéből. Ugyanekkor a betanitott kis fiuk szavaltak és énekeltek, ami igen kedves látvány volt.

Lószemle. A gazdáknak kiadott honvédlovakat a zalaegerszegi katonai kiküldöttek február 14-én vizsgálták meg.

A szökni akaró ügynök. Egy ügynök szállt meg a Korona vendéglőben. Jól élt, pénze elfogyott. Egypár tizes korona adósságával odébb akart állani, de a vendéglő éber lakói lefülelték és holmijának visszatartásával utnak bocsájtották, miután már pisztollyal is fenyegetődzött. Járásbiróságnál lesz a folytatása.

Meghívás a mélt. gróf Erdődy Sándor ur magas védnöksége alatt álló Jánosházai Kath. Legényegylet által 1912. február 18-án rendezendő jótékonycélu táncmulatságára, melyet házalapja javára a Korona-szálloda nagytermében a tuloldali műsorral megelőzve tart meg. Belépődij: Személyjegy 1 K, családjegy 2 K. Kezdete este fél 8 órakor. Tekintve a nemes célt, felülfizetéseket köszönettel fogad és hirlapilag nyugtáz az elnökség. Hölgyek helyben, kik kocsira igényt tartanak, kéretnek ezt előzetesen Ritter Imre szállodatulajdonosnál bejelenteni. Az ünnepély sorrendje: 1. Szövetségdal. Előadja az egylet énekkara, vezeti Kiss Zoltán tanitó ur. 2. Megnyitó beszéd. Tartja: főt. Kristóf István egyleti elnök. 3. Kath. legényegyleti jelszó. Tartja Szabó Gábor v. elnök. 4. Felolvasás. Tartja Kiss Zoltán tanitó ur. 5. Élő szobor. Vörösmarty Mihálytól. Szavalja: Poller József egyleti tag. 6. Az utolsó lovag. Monolog. Előadja: Konkolits Jenő egyleti tag. 7. Népdalegyveleg. Előadja az egylet énekkara, vezeti Kis Zoltán tanitó ur.

Működvelői előadás Keresztúron. A nemeskereszturi ifjusági egyesület f. évi febr. hó 11-én működvelő előadással egybekötött zártkörü táncmulatságot rendezett, a melyen felülfizettek a következők: Illa Antal plébános (Karakó) 4 K, Szabó Kamilla (Szentpéter) 3 K, Günsberger Ignác (Alsóság) 3 K, Bertha Vitus (Józsefmajor) 2 K. Jánosa Gyula (Jánosháza) 2 K. Zolner Jenő, Hirschler Sándor, Kohn Sándor (Jánosháza) 2—2 K, Fischer Mór (Sümeg) 2 K Holler Jánosné (Győr) 1 K, Gyarmati Sándor, Zollner Béla, Rubin Salamon, Reiner Mihály (Jánosháza) 1—1 K, Milfait Lajos (Nemeskeresztur) 1 K, Kovács József (Megyes) 1 K, Kohn József (Nemeskeresztur) 1 K, Péter Lajos (Megyes) 1 K, Cseréy János (Káld), Horváth János (Káld), Káldi Zsigmond (Káld) 1—1 K, Gyukli Ernő (Jánosháza) 60 fillér, Ughy Jenőné 50 fillér, Ferencz Gábor 40 fillér, Bódis Imre (Karakó), Makk Flórián (Zalaszegvár) 40—40 fillér, Marton Matild, Marton Teréz, Kovács József 20—20 fillér. A felülfizetésekért ezuttal is köszönetet mond Gyarmati Béla egyesületi elnök. A felülfizetések és a tiszta jövedelem a mult évben épitett ház hátralékos költségeinek fedezésére fordittatott.

Tanitók és a fizetésrendezés. Mi kell a megélhetéshez? Pénz, pénz és harmadszor is pénz! Sajnos, de még mennyi pénz. Most mindjárt azt is kérdezhetem, mi van legkevesebb a világon? Mindenki azt mondaná: »Pénz, pénz és harmadszor is pénz.« De nem egészen ugy van. Igen is van elég pénz, de... (igen ám, ha ez a kutya »de« ott nem lenne) de nem mindenkinek. S ki az a »mindenki«? Majdnem, mondhatnám minden ember, mert Isten e legjelesebb teremtményének megvan az a »jó« tulajdonsága, hogy olyan, mint a telhetetlen zsák: minél többet kap, annál többet akar. Azonban a legtöb csak akar, de sajnos nem kap. És rendszerint ki nem kap? Akinek ugy sinca. Elszomoritó a »legtöbb«-ek között az első helyet foglalják el a nemzet annyit emlegetett napszámosai, a néptanitók. Igen a szegény néptanitó is akar és ha akar nem azért, hogy vagyont szerezzen, hogy kincseket gyűjtsön. Nem, csak azért, hogy a neki kijelölt társadalmi helyzetben megállhassa a helyét, hogy megtudjon élni. Egyszóval oda jusson, ahol a vele egyforma qualifikatioju egyének állanak. Hát tulajdonkép mit is akar? Tisztességes fizetést. Mennyi egy tanitó fizetése most? 1000, egyezer korona (kiirom betükkel is, hogy többnek lássék.) Mi a mai világban ezer korona? Semmi. Elég-e az ezer korona arra, hogy egy, csak egy, nem több, ember abból egy egész éven át megélhessen? Nem. Hogy mennyire nem, elárulja mindenki. No menjünk tovább. Ha két ismerős találkozik »tudott dolog, az első kérdés:« Mond kedves barátom mi vagy? — Tanitó — hangzik a mélabus válasz. — Csak tanitó? — önkéntelenül ily kérdés hagyja el a kérdező ajkait sőt még hozzá teszi, pedig mindenki által tudott dolog: »És mond, mennyi a fizetésed«? — 1000 korona, — hallatszik rá a még fájdalmasabb felelet. Figyeljük a hatást. Ez pedig nem más, mint ez a kis szócska »ah«. Minden arc elszörnyükődik e válaszra, minden arc a csodálkozás kifejezését ölti magára és mint egy hősre ugy tekint a tanitóra. Mert már hallották, hogy voltak hősök, akik egy csapásra tiz fejet hullattak a porba, voltak hősök, kik mindenüket feláldozták a haza szent oltárán, de még olyant nem láttak, aki az egyezerkilencszáztizenkettedik évben ezer koronából megtudott volna élni. Nagy a szörnyükődés, nagy a csodálkozás és tovább. Nem jutott eszébe senkinek, hát ha ez oly kevés, többet kell adni. Nem jutott ez addig eszébe senkinek, mig 30000 ezer ember nyomorában fel nem jajdult. És mi lett az eredmény? Kaptunk, amit a nagypali. Igen kaptunk. Nagy volt az erkölcsi siker, amint szokás egy rosszul elsült táncmulatságra. Egyszerre mindenki elismerte a tanitó munkásságát. Mindenki belátta, hogy a néptanitó fáradságos munkáját megfizetni nem lehet. Épen csak azt nem mondták: »Az Ur Isten fizesse meg!« Nem ez még nem minden, kaptunk még többet. Sok szép szót és igéretet. Azonban szeretném látni azt a konyhát, ahol szép szókkal és igéretekkel főznek. Nagy volt a bámulat, az elismerés, de senki nem gondolt arra, hogy az éhező gyomrot is ki kellene elégiteni. Hol vagyunk most? Ahol a mádi szőlőbirtokos. Majd kapunk, ha nem most, jövőre, de bizonyára valamikor Egy garádicscsal előbbre jutottunk. Az iskolafentartók is kezdik belátni, hogy a levegőből még nem lehet megélni és ez egyszer a tanitóknak adnak igazat. Kecskemét, Szabadka, Nyiregyháza, Szekszárd, Mohács, Kiskunmajsa stb. városok áldozatot hozva már is ideiglenesen rendezték tanitóik fizetését. Részben drágasági családi és személyi pótlékkal, részben fizetéseméléssel teszik türhetővé a szegény néptanitók tarthatatlan anyagi helyzetét. Hiszem, ezen példák hatni fognak s ezek inditják meg a nagyméltóságu vall. és közo'tt. ügyi miniszter ur szivét irányunkban s akkor remélem, nemsokára eljön ami »uj asztendőnk« is.

A legujabb rendelet. Rettenetes maradi még a mi népünk. A korral egy csipetnyit nem halad, nem akar haladni. Irtózik minden ujitástól, ha mindjárt az ő javát szolgálja is. Hogy többet ne mondjunk, itt van a legujabb rendelet — amit már el is mondtunk — az iskolákat minden két hétben fel kell zsuroltatni. A »vezetők« kapálództak ez üdvös rendelet ellen. Sugtak-bugtak, miként lehetne a rendeletet ólbátenni. Az innen is, onnan is beszerzett információk alapján meggyőződtek, hogy sehogyan sem. Kell és ismét csak kell minden két hétben zsuroltatni.

A cigányok garázdálkodása. Ungár Márton karakói korcsmárostól Kolompos Vendel és társai éjjeli szállást kértek. Mivel kérelmüket a korcsmáros nem teljesitette, megölessel és kirablással fenyegették; ugy akartak tenni, mint a dánosi cigányok. Közben zsaroló leveleket is küldözgettek neki, hogy igy meg ugy jár, ha nekik pénzt nem ad. A bátor korcsmáros a csendőrség oltalmát kérte, de mire a csendőrök megjelentek volna a cigányok elmultak.

Uj százkoronások. Bécsből jelentik: Az Osztrák-Magyar Bank vezetősége elhatározta, hogy uj százkoronás bankjegyeket fog kibocsátani. A jelenlegi százkoronásokat ugyanis meglehetősen könnyü hamisitani és az Osztrák Magyar Banknál eddig tizenöt hamisitott 100 koronást fedeztek fel. Ebből azt következtetik, hogy több száz hamis százkoronás lehet forgalomban és ezért elhatározták, hogy a jelenlegi százkoronásokat tazsanként bevonják és ujakat bocsátanak ki.

„Háztartás". A magyar gazdasszonyok népszerü és bőtartalmu lapja a »Háztartás« immár a 18-ik évfolyamába lépett. Erdő József a lap uj kiadótulajdonosa felkérésének engedve, Kürthy Emilné, a »Háztartás« alapitója és tizenöt éven át volt szerkesztője kiévi szünetelés után ismét átvette a lap szerkesztését és azt ezentul is abban az irányban a szellemben fogja vezetni, melynek közkedveltségét köszönheti. A »Háztartás« minden hó 1., 10. és 20 án jelenik meg diszes kiállitásu képes füzetben. Tartalma felöleli a magyar gazdasszonyvilág minden háztartási tudnivalóit. Természetesen elsősorban a konyhabeli dolgokkal foglalkozik, évente ezernél több kipróbált ételreceptet közölve, de amellet gondja van az időszerü (szezon) gazdasági és háztartási teendők ismertetésére is. Szórakozásul közöl regényeket, novellákat, humoros apróságokat, s rejtvényeket, melyek megfejtők között értékes dijakat sorsolnak ki. Utóbb számában ételrecept pályázatot hirdet, amelyben kizárólag a lap előfizetői vehetnek részt olyan jóizü ételek leirásával, amelyek vagy a saját, vagy vidékük különleges szükségei, a melyek semmifele szakácskönyvből, vagy közlönyből nem ismeretesek. A hét legjobb ételrecept jutalmául kb. 150 korona értékü dijak és készpénz lesz kisorsolva. Beküldési határidő április 10-ike. Időként pályázatot hirdet egyéb közérdekü kérdésekre, igy egy országos gyermekszépségversenyt rendez, melyek nyertesei nagy értékü dijakat kapnak jutalmul. A »Háztartás« negyedévenként egy-egy gazdag tartalmu ünnepi számban jelenik meg. Előfizetési dija negyed évre 3 K. félévre 6 K. egés évre 12 K. A most belépő negyedéves előfizetők — kivételes kedvezményként — január elsejétől junius végéig, tehát teljes félévig kapják a lapot. Ingyenes mutatványszámokkal készségesen szolgál a »Háztartás« kiadóhivatala, Budapest, VI., Eötvös-utca 36.

Szerkesztői üzenetek.

J. K. Felvilágositással mindig a legnagyobb készséggel szolgálunk. Helyben is van egy jó sikerrel működő »illemtudor«. Cime a kiadóhivatalban megtudható.

S. Pápa. Téved. Helyben nincs »Egyetértés«-nemmel egylet. Hogy is [illegible] házasságban [illegible] egyetértés.

H. Zalaegerszeg. Ne fárassza magát. Itt nagyon kitünő alapszabály-kidolgozók vannak. Forduljon hozzájuk bizalommal.

Felejthetetlen Palikánk elhalálozása alkalmával a jó ismerőseinek, barátoknak a rokonoknak, a tanusitott szives és jóleső részvétért ez uton is hálás köszönetét nyilvánitja

Jánosháza, 1912. febr. hó

özv. Salzberger Pálné és családja.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Üzlet áthelyezés.

A nagyérdemü közönség tudomására hozom, hogy

borbély- és fodrász üzletemet

április 26-án a Schretta-féle házba helyezem át. (A Korona-szálloda átellenében.) Uj üzlethelyiségem a mai kor igényeinek megfelelően lesz berendezve.

Nagy raktárt tartok az összes bel és külföldi piperecikkekből.

Manikürözéssel és tyukszemvágással ezután is foglalkozom, kivánatra házhoz is megyek.

Kérem a nagyérdemü közönség becses pártfogását, melyet iparkodni fogok kiérdemelni.

Jánosháza, 1912. február hó.

Nagy Lajos, borbély és fodrász.

Értesités!

Van szerencsém a nagyon tisztelt közönség tudomására hozni, hogy miut képesitett kőmüves mester elvállalok minden e szakmába vágó munkát. Továbbá elvállalok **cementkut épitést** és raktáron tartok többféle **cementlapokat** s minden e szakmába vágó munkát mérsékelt áron számitok.

Jánosháza, 1912. febr. 15.

Magamat a tisztelt közönség b. pártfogásába ajánlva maradok tisztelettel

Perendi Endre

képesitett kőmüves mester, cementlap és cementkut épitő.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

ÉRTESITÉS.

Jánosházán, gr. Erdődy Sándor faraktárában (a Vár alatt)

1 m. cser-gyertyánfa hasáb 8 K 50 fillér.

1 m. tölgy hasáb 7 K 50 fillér.

A fa mindennap váltható a jánosházai erdőhivatalnál.

Urodalmi erdőhivatal.

Szőlőkaró

40 ezer darab két méter hosszu hasitott ákác eladó. Felvilágositást ad: Gr. Erdődy Sándor jánosházai erdőhivatala.

ÉRTESITÉS.

Van szerencsénk a t. vevőközönség b. tudomására adni, hogy a jó hirnévnek örvendő **Rozner József**

rőfös és divatáru üzletét

[illegible] évi április hó 1-én átvettük és az **Rozner József utódai Rotschild és Sebestyén cég alatt** tovább vezetjük.

Raktáron tartunk valódi angol, gyapju, Reichenbergi és Brünni férfi szöveteket, azonkivül női szövetekből a legutolsó divatuakat costüm és egyéb ruhákra valót. Kanavásznak, vásznak, valódi rumburger damastárukból valamint nap és esőernyők, harisnyák és diszekből óriási választék.

Kérjük a n. tisztelt vevőközönség bizalmát ránk is átruházni szíveskedjenek, mi pedig azon leszünk, hogy b. bizalmukat kiérdemeljük.

Jánosháza, 1912. évi február hó.

Kiváló tisztelettel

Rotschild és Sebestyén.

Eladó sarokház.

Jánosházán, a Pásztor és Kereszt-utca sarkán egy ház, mely **üzlethelyiségnek** is alkalmas, amely áll: 3 szoba, 2 konyha, kamra és istállóból.

Értekezni lehet naponta a háztulajdonosnál

Németh Sándornál.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyüzemü könyvnyomdájában, Celldömölkön.